

2026. július 12.

**Az üllői Keresztelő Szent János
Egyházközség Hírlevele**

ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP

Krisztus a legjobb pedagógus. Tanítása nem száraz elmélet volt! Kafarnaumi beszédjében mondta: „Hozzatok intézett szavaim lélek és élet” (Jn 6, 63). A hétköznapi életből vett példákkal hozta közel az emberek szívéhez Isten üzenetét.

► **OLVASMÁNY** – Iz 55, 10–11

A Szentírás azért hasonlítja Isten szavát esőhöz és hóhoz, mert áldást és életet fakaszt. Gazdagabbá, tartalmasabbá teszi az életet. Hitet, reményt ébreszt, szeretetre hangol, s csak annak számára válik ítéletté, aki ellene szegül vagy kiforgatja értelmét.

► **VÁLASZOS ZSOLTÁR** – 64. Zsoltár

*Válasz: Jó földbe hullott a tanítás magja, *
és termést érlelt.*

► **SENTLECKE** – Róm 8, 18–23

Összűleink bűne miatt nemcsak az Isten és ember kapcsolata romlott meg, hanem kárt szenvedett a természet rendje is. Innen van a sok testi-lelki szenvedés, a sok földi baj és fájdalom. Szent Pál apostol azzal vigasztal, hogy a világnak ez az állapota nem végleges. Amikor ugyanis elnyerjük a megváltás teljességét, a természet is felszabadul a mulandóság szolgálai állapotából.

► **ALLELUJA**

A jó mag az Isten igéje, Krisztus a magvető, * aki reátalál örökké élni fog.

► **EVANGÉLIUM** – Mt 13, 1–23

Jézus azt a feladatot adta Egyházának, hogy hirdesse az Isten országáról szóló evangéliumot. Ez a feladat nem könnyű, mert megvalósítása beleütközik az emberek érdektelenségébe, könnyelműségébe, anyagiasságába és állhatatlanságába. De Isten akarata megvalósul az emberek gyarlósága ellenére is. Ő gondoskodik arról, hogy mindig legyenek az igének olyan hallgatói, akiknek lelkében az elvetett mag százszoros termést hoz.

► **AZ EUCHARISZTIÁHOZ**

Amint a sok búzaszemből készül a kenyér, a sok szőlőszemből sajtolják a bort, ugyanúgy kell szeretetben eggyé válnunk nekünk is, akik az Eucharisziával táplálkozunk. Az Eucharisztia ugyanis a szeretet köteléke: a Krisztusban való egységünk jele és megvalósítója.

► **ELMÉLKEDÉS**

Uram, taníts arra, hogy tiszteljem az igazságot, figyeljek a te szavadra! Taníts a szeretetre is, hogy megtaláljam és ki tudjam mondani azokat a szavakat, amelyek gyógyítanak és vigasztalnak, óvnak és figyelmeztetnek, világosságot adnak és melegséget!
Paul Roth

TESTVÉREINK, A SZENTEK

Július 15-e Szent Bonaventura püspök, egyháztanító napja. Ferences szerzetes, Aquinói Szent Tamással egyidőben tanít a párizsi egyetemen. Rendi generális, majd bíboros. Tamás mellett a skolasztikus teológia legnagyobb tudósa. A hagyomány szerint az őt meglátogató Szent Tamásnak, aki megkérdezte: „Hol a te könyvtár?” azt válaszolta a feszületre mutatva: „Ez az én könyvtáram”. Szent Tamás és Szent Bonaventura a tudás mellett a lelkiesség nagy mesterei is voltak. Lelkesedéssel és forró szívvel szült írásai miatt méltán érdemelte ki a „szeráfi doktor” címet. Olyan lépések megtételével látta elérhetőnek a keresztény tökéletességet, mint az általános parancsok megtartása, az evangéliumi tanácsok követése, valamint az Isten megismerése és teljes szeretete. 1274. július 15-re virradó éjjel halt meg.

Csodálatos, misztikus teológiai művei egy Istent igazán szerető ferences léleknek a megnyilatkozásai; filozófiai gondolatai bölcsességről, nagy tudományról tesznek tanúságot. A Rend második alapítója.

**Amennyire Istent szerettük itt a földön, olyan
lesz mennyei boldogságunk is.– Szent
Bonaventura**

Július 17-én ünnepeljük a két szent remetét, Andrást és Benedeket. András Lengyelországban született, a Nyitra-vidéki Zobor-hegyi kolostor lakója lett, később Trencsén vidékén remetéskedett. 1010 körül halt meg. Kedvelt tanítványának, Szent Benedek vértanúnak (+1035) tetemeivel együtt Nyitrán nyugszik. Életrajzukat Boldog Mór pécsi püspök írta meg. Imádságos és szigorú éle-tükkel a korai magyar kereszténység nagy lelki erősítő-sére szolgáltak. Együtt a lengyel, cseh, szlovák, ma-gyar egyház testvéri egységét is szorosabbá teszi tiszte-letük.

Július 18. Szent Hedvig királynőre emlékezünk ezen a napon. Nagy Lajos királyunk leánya, Jagello lengyel és litván király felesége. A szegényeket, betegeket, öregeket maga ápolta. Fiatalon halt meg 1399-ben. Sírjánál a krakkói székesegyházban csodák sokasága történt. A két nép (magyar-lengyel) barátságának égi pártfogója.

**NEM LEHET ÉS NEM KELL TELJESEN
EGYFORMÁN KERESZTÉNYNEK LENNI**

„Az Egyház megújulása akkor következik be, ha megtanuljuk kimondani és élni: az én egyházam, az én közösségem. Nem a papoké, nem a püspököké, nem a mindenkié, hanem az én felelősségem. Az fogja megmenteni és megerősíteni, ha sok szív lesz, amelyik építi, szolgálja és erősíti a jelenből a jövő felé. Így érthetjük meg Szent Péter és Pál, a két különleges szív egyszerű valóságát és mindent megerősítő hitének túlszorduló igazságát. Életünket, családunkat, társadalmunkat és a világot csak ez az út, Krisztus útja és tanítása, a szeretet civilizációja képes megmenteni.”

Évközi 15. vasárnap A évben

Iz 55,10-11; Róm 8,18-23; Mt 13,1-23
„Magunkban hordjuk a Lélek zsongait.”

A mai vasárnap olvasmányai mind a földbe hullott és kicsírázó mag képével beszélnek valami természetfölötti valóságról, mely Isten kegyelméből bontakozik ki bennük. Az első örömhír – amelynek meg kell előznie az azon való elmélkedést, hogy vajon mi mennyire is vagyunk jó föld – az, hogy Isten ígéje minden körülmények között beteljesíti küldetését. Igaz, ez most még nem látszik, de Isten tervei megvalósulnak, megtestesült Igéje, Jézus Krisztus által, s az egész természet sóvárogva vágyakozik, amíg Isten akarata beteljesül.

A természetről szólva nem pusztán hasonlatról van szó. Nemcsak a próféta kapcsolja össze a természetben megfigyelhető folyamatot az isteni akarat megvalósulásával, hanem ez a kettő ontológiailag mélységesen összetartozik. Az évről évre kiszökdülő rét, a sarjadó vetés nem önmagában hordja értelmét. Az élettelen és élő teremtmények: hegyek és folyók, virágok és fák, madarak és négylábúak mind-mind beteljesületlenek, szépségük hiábavaló, s mindaddig alá vannak vetve „a mulandóság szolgai állapotának”, amíg a mi dicsőséges istenfiúi szabadságunk meg nem valósul. Sokkal mélyebb ez az összetartozás, mint pusztán biológiai kapcsolat, de még annál is, mint amit a panteizmus hirdet: mi ugyanis nem a természet öntudatra ébredt, majd a végtelen körforgásba visszahulló részecskéi vagyunk, hanem az egész teremtésért felelős személyek, akiken a természet sorsa múlik. A Föld megmentése ezért sem sikerülhet pusztán külső, környezetvédelmi eszközökkel, hanem csak belső változás, az isteni élet befogadása és kibontakoztatása által.

Urunk, Jézus Krisztus, add meg nekünk, kérünk, hogy magvetésed kicsírázzon és szárba szökkenjen lelkünkben, hogy keresztény életünk szüntelen fogantatás, növekedés és gyümölcstermés legyen. Segíts kegyelmesen, hogy amint a teremtésben minden a maga természete szerint él és működik, úgy mi is a magunk természetfölötti természete szerint éljünk, felszabadulva a világi gondok, félelmek és a birtoklás csalóka világából Isten fiainak dicsőséges szabadságára, s ezáltal a teremtés is eljusson az Atyád által rendelt beteljesedésre. (fr. Barsi Balázs ofm)

► SZÓ SZERINTI ÜZENET

Máté, aki gyakran hangsúlyozza Jézus tanítói tevékenységét (pl. Mt 4,23; 5,2; 9,35; 13,1-2), ezzel a szakasszal a Mestert mint Magvetőt ábrázolja, aki

nagylelkűen veti az ige magvait. Ugyanakkor az evangélista a tanítás fogadásának különböző módjairól is szól itt, figyelmeztetve ezáltal olvasóit, hogy az evilági aggodás, a gazdagság csábítása, a próbatételek, illetve a gonosz kísértése veszélyt jelentenek a tanítványok számára, akiket az Úr arra hív, hogy hallgassák és őrizték meg szívükben Isten Szavát. Az Igével ugyanis együtt kell működni, akkor válik hatásossá és gyümölcsözővé a hívő számára. Jézus tanítványainak a feladata tehát az, hogy maradjanak hűségesek a meghallgatott Igéhez, és legyenek annak bátor és nagylelkű hirdetői (Mt 28,18-20)!

► A KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

♦ **ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιείς** (ton logon ákúón káj szüniejisz): **az ígét hallgató és megértő** (Mt 13,23)

A hallani és a hallottakat megérteni és értelmezni kifejezések szorosan összekapcsolódnak Jézus tanításában (Mt 13,13-15.19.23.51), aki arra hívja a körülötte lévőket, hogy hallgassák és értsék meg az ő szavait (Mt 15,10). Ez egy folyamat, ami nem csupán az értelem fokozatos fejlődése az ige fényében (Mt 16,12; 17,13), hanem a szív belső formálódása is (Mt 13,15), vagyis amikor a meghallgatott szó a tanítvány döntéshozatalának, akaratának, cselekvésének is egyre inkább a forrásává válik. Ez elsősorban Jézus ajándéka, aki megnyitja az ember értelmét, hogy megértse az Írásokat (Lk 24,45). Ugyanakkor szükséges az emberi készség is az Úr Szavának hallgatására és megértésére, mert az Ige csak így hoz gyümölcsöt a tanítvány életében.

♦ **καρποφορεῖ** (kárpoforej): **gyümölcsöt terem, termést hoz** (Mt 13,23)

Az evangéliumokban ezt a kifejezést találjuk azokra vonatkozóan, akik meghallgatják és befogadják az Igét, aki gyümölcsöt hoz bennük (Mt 13,23; Mk 4,20; Lk 8,15). Ezt a szót használja Márk a vetésről szóló példabeszédében is, amely szerint a föld magától terem gyümölcsöt (Mk 4,28). Továbbá Pál apostol felhívja olvasóinak a figyelmét arra, hogy az egész világon elterjedt evangélium gyümölcsöt hoz (Kol 1,6), illetve a keresztények jó cselekedetekkel teli élete Isten és ne a halál számára legyen gyümölcsöző (Róm 7,4-5; Kol 1,10). Tehát, ha a tanítvány befogadja Isten Szavát, akkor ez a Szó gyümölcsöt terem benne, átforgalmazza őt, s ezáltal megdicsőíti Istent (vö. Jn 15,8). Vagyis Isten Igéje teszi teljessé, igazán széppé az ember életét

Kérdés az evangéliumhoz

– Hogyan hallgatom Isten Igéjét a szentmisén, az egyéni Szentírás-olvasáskor?